

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број К-По₂ 7/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.05.2019. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 22.05.2019. године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ број 7/2017 против оптуженог Јовановић Милорада, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 1/2017 од 03.04.2017. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

-Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,
-оптужени Јовановић Милорад са браниоцем адвокатом Миловић Марком.

Констатује се да је успостављена и видео конференцијска веза са Кантоналним судом у Бихаћу.

Добар дан колега.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Добар дан.

Председник већа: Да ли се чујемо добро?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Ја вас чујем.

Председник већа: Чујем и ја вас. Хоћете ми молим вас рећи да ли су нам присутни сведоци [REDACTED]?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: У судници присутни сведоци.

Председник већа: Хвала.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: И [REDACTED] и [REDACTED]

Председник већа: У судници је присутан и судија Фикрет Хоџић који извештава суд да су приступили и сведоци [REDACTED] и [REDACTED].

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка путем видео конференцијске везе са Кантоналним судом у Бихаћу испитају сведоци [REDACTED] и [REDACTED].

Ја ћу вас молити само да у судници остане [REDACTED], а [REDACTED] да напусти судницу па да узмемо и податке од сведока [REDACTED].

Дакле сведок [REDACTED], идентитет се утврђује, из које исправе утврђујете идентитет сведока?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: На основу личне карте [REDACTED] издате од стране МУП-а Унско-санског кантона Опћина Сански Мост.

Председник већа: Хвала лепо. Да, седите, пређите овде Јовановићу. Да ли можемо да видимо сведока? Дакле [REDACTED] да ли можемо да видимо сведока?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Да ли га видите?

Председник већа: Да видим, видимо га. Добар дан господине [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Ви ћете бити испитани у својству сведока, претходно ћу узети ваше личне податке, хоћете ми молим вас рећи које године сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Од оца?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми где је ваше пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Адреса становања?

████████████████████

Председник већа: Исто, добро. Реците ми молим вас, Ви да ли сте у сродству и да ли сте у завади са оптуженим Јовановић Милорадом?

Сведок ██████████ Нисам, нит' сам га знао, можда он мене зна, а ја њега нисам знао, једино тад кад смо били у затвору.

Председник већа: Добро. Несродан, није у завади. Ја ћу вас најпре поучити о Вашим правима и дужностима, дакле ви се испитујете у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То вам је јасно јел' тако. Ви као сведок полажете заклетву па ћу вас молити, колико видим испред вас се и налази текст заклетве да нам прочитате наглас. Наглас само.

Сведок ██████████: Заклетва за свједока... свједок...

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Могу се ја мало укључити колегице.

Председник већа: Ево могу ја да му, ја ћу текст...

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Рекао је да слабије чита.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу текст заклетве, а ви само одговорите да ли прихватате текст заклетве. Ја ћу вам рећи, правило би било да ви положите заклетву јер ви сте сведок али можете и да нам потврдно одговорите или негативно како хоћете. Дакле, заклињем се да ћу о свему што будем питан... поновите.

Сведок ██████████: Заклињем да ћу о свему што будем питан...

Председник већа: ...Говорити само истину и да ништа...

Сведок ██████████: Говорити истину...

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Јел' прихватате ову заклетву.

Сведок ██████████: Да.

Председник већа: Прихватате, добро.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

Дакле ви сте били испитани у својству сведока дана 11.09.2012. године у просторијама Полицијске управе Сански Мост да ли се тога сећате?

Сведок [REDACTED]: Сјећам се кад сам био доле.

Председник већа: Реците ми молим вас да ли ви остајете код овог исказа?

Сведок [REDACTED]: Ја све што знам ја ћу казати, што не знам не могу казати јел` тамо на лицу мјеста сам био горе кад је то било.

Председник већа: Значи, колико схватам ви остајете код овог исказа јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Оно што сам даво доле то дајем исто све, јер ја сам био на лицу мјеста, он мени није реко ништа, ал` јест њега туко, ја и он смо били соба до собе.

Председник већа: Дакле, само мало, полако, ајде нам прво реците у време тих ратних дешавања ево конкретно јуна - јула месеца 1992. године где сте се ви налазили шта сте радили?

Сведок [REDACTED]: Код куће сам радио, налазио се код куће, дјецу сам посло у Словенију да ти нама кажем и жену, ја и буразер и снаха остали и у томе су онда долазили пошто је то близу Паланка нас, они су долазили једанпут да гоне као у мене буразера, ја кажем није за што крив да гони, онај мени један приђе не знам јел` [REDACTED] и каже шта каже доћеш ти најпрви сад кад бидне, не знам ја ја не браним него оно кажем то је истина и нису оћерали буразера. Касније су, мене дошо [REDACTED] каже само ћеш Рамизе доћи на испитивање и нама ћеш се вратити. Сви су отишли у затвор затворили, мене су тамо командири дограбили....

Председник већа: Јел` то [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Јел` то [REDACTED] кад кажете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: То је милиционер он је нас доћеро, мене у Паланку. И онда сам, он је мене тамо треба код командира, командир каже да је отишо на Сану, ај` ти каже горе у затвор и тако је било. Онда сам други дан ишо на саслушање.

Председник већа: Испричајте нам мало ближе, какво је било време тада, то је било дакле ратно стање јел` тако, реците ми шта се дешавало у вашем месту, да ли су била нека хапшења јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Јес` било, тога било, долазе они у комби...

Председник већа: Кога су хапсили, зашто су хапсили?

Сведок [REDACTED]: Па каже да смо ми криви да идемо на испитивање, мени су тако рекли само на испитивање. И кад смо ми отишли горе мене као отјерали и нисмо, онда сутрадан командир био дошо шта ја знам, и мене дође један да ме одведе тамо командир он ме најпре туко два-три пута ошино и онда ципелом и отишли смо онда код командира, ја командира знам ко од малена мислим близу није далеко ко и отале негде ал` знали смо зато што су командири били близу нас. И био ја копо пружину себи тамо његове куће близу ето.

Председник већа: Како се звао командир?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Како се звао командир?

Сведок [REDACTED]: Е командир, ја не знам, млад је он био, заборавио сам.

Председник већа: Да ли је [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Е [REDACTED] јест, јесте, долазио он нама ...

Председник већа: Подсећам вас зато што сте ви говорили о томе.

Сведок [REDACTED]: И он мене пита каже ће ти је оружје, реко господине [REDACTED] ти знаш да ја немам оружја, а ја имам паре да могу купити, а што ћу ја пуцат` на тебе ил` ти на мене, јесам ти ја даво у зајам, он је трактор узо „зетару“, јесам ти дао у зајам иљаду марака, каже јеси, вратио си поштено, а ја нисам узимо оружје ни имо да ја пуцам на друге, ал` ето он је тако реко, каже отићеш на леђима кад одеш ко и [REDACTED], оћерало једног нашег комшију, и каже отићеш на леђима, мореш ти радити свашта ал` неће ово бити овако реко, закон ће некад се промјенити, ја њему у канцеларији, то у његовој горе канцеларији у Паланци и кажем њему ово ће се све промјенити некада па ћемо погледати један другог у очи, ал` ето умро је, да није умро ја би га гонио јел` онај кад је, он мене пита јел` овај ме туко реко јест, он каже отићеш ти на леђима, па добро ето ако одем видећемо, ако не одем видећемо и то све, и тако је та ствар била. Ја сам касније онда дошо кад је, вратили ме тамо назад ајде каже ићи ћеш, онај мене одво тамо сада ћеш каже док ја одо ја попит коју ракију и то ме одво каже па ћу ја сад навратити, јеби га ја се бојим нормално ал` шта ћу не могу ја морам, и тако да се није навратио више тај што ме одво. Е онда кад је дошо тај други Јовановић он јест испитиво овога [REDACTED] и туко и прислонио га уз дувар и туко је де каже брани се ти знаш да сте ви све муслимани имали све право ми нисмо имали ништа, е то и [REDACTED] није ништа не знам ја не сме ни говорити ал` каже па брани се, туче га и каже, виче брани се. А ја соба до собе нема врата ту нема ништа пола зида нема, ал` мене није дирио, реко ми ни ријеч треба рећи оно, ал` јест њега туко, прислонио га уз дувар и туко.

Председник већа: Чиме га је тукао?

Сведок [REDACTED]: Па туко је ногама, рукама, туко га је пендреком оним, шта ли је оно, кад ја не смем гледати пуно знаш, ја само некад, чује се, види се, ал` само не смем бојим се дође на мене.

Председник већа: А какав је тај пендрек, јел' то онај који имају, полиција који има пендрек, гумени, какав?

Сведок [REDACTED]: Полицајци што имају, сигурно пендрек, ја нисам могао да све виђам да ти кажем право, не смем гледати тамо, соба до собе отворено све, само сам видио да прислонио га уза зид и туче, окрено леђа и тако и виче де се брани е вако му је, а мени није реко ни ријеч, ја сам само ћутио ништа нисам, страх ме.

Председник већа: Да ли је вас ударао Јовановић?

Сведок [REDACTED]: Није.

Председник већа: Није. Реците ми молим вас да ли можете да опишете, дакле ви кад кажете да сте били испитивани то је било у згради полиције јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Јест.

Председник већа: А где се налази, говорили сте нешто о томе, логор, јел' логор ту одмах поред зграде полиције, опишите ми мало.

Сведок [REDACTED]: Јест био ал' ја сам био доле код логора ал' нисам био ђе је оно око милиције онђе, ја сам био на испитивање као ту доле.

Председник већа: Где сте били на испитивању? У полицији или у логору?

Сведок [REDACTED]: Давно је то било, не знам `12.-те које године не знам ни ја, ал' ја сам био ишо и доле док су они ратовали као оно па наша милиција била у општини њихова била тамо и ја ишо једног колегу био инспектор му колега ето као ајде, и он каже [REDACTED] виђаш ли каже ето добро је, а ми смо њих каже могли побити свију ал' нисмо хтјели, тамо мени тај инспектор каже, е сад како је било. Општина је њих проћерала из општине куд су отишли даље не знам.

Председник већа: А ко је том приликом, ви сте причали о томе, ко је том приликом кога сте ви видели да је био у логору, кога сте ви видели да је био у логору, ко је био тада том приликом?

Сведок [REDACTED]: А ко је био аха, па био је [REDACTED], био ја мислим да је из... био је овај са Календера не знам како оно њему име, био Цане из Вакуфа, био је још, ко је оно још био, било нас је око 6-7 заједно горе на томе спрату ал' сваки своју собу као има.

Председник већа: А како је изгледао тај логор, тај затвор како је изгледао опишите га?

Сведок [REDACTED]: Па нема ништа празна соба, нема ништа, само под ето, нема ништа знају они све како је, под само нема ништа и онда нас је после пошто су, доле подрум има, доле подрум био е нас каже хајте ви, покупило неки комби дошо и покупио њих из затвора то су највише из Модре људи позно сам ја њих доста, ал'

немерем све видети, знаш био сам прозор тако само да ме они не виде, ђе је прозор био ђе они утркују људе и руке метну на главу и тако да он је то дао, и те отјеро и ја сам туде осто, горе ми остали и касније каже хајте ви сиђите, кад је оне оћерало ајте ви сиђите доле каже у доле у подрум. Ми доле сишли да ти кажем право ја то нисам никад ни видио ни знао шта је, ВЦ доле у канту да извинеш пишеш, сереш, подрум нема ништа, зидови они крвави били сваки јеботе реко ђе смо дошли и тако да није прошло пола сата опет нас врати горе све и једног нас седам било, шест, седам врати нас горе на спрат ђе смо били и одатле смо онда ишли на испитивање, ту смо само доле у подруму били једно пола сата.

Председник већа: Који месец је то био?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је то био осми мјесец, ја мислим, не могу право казати, не знам не могу ти право казати.

Председник већа: Не сећате се.

Сведок [REDACTED]: Око осми или седми, не могу право.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Јел` знаш 10-ти 8. мјесец мене су тукли на Фајтовцима знаш то сам запамтио, тад су нас покупили на Фајтовцима тукли.

Председник већа: Добро. Ви сте говорили о томе али вероватно сад не можете баш свега да се сетите. Реците ми да ли је са вама био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Дедо није после кажу мене да је дошо [REDACTED] и у нас [REDACTED] он је био са њим. Ја нисам, [REDACTED] није био уопште ту, по моме, после, знаш зашто, зато што је оћерало [REDACTED] тога [REDACTED] био је [REDACTED] са њим. Па та милиција наишла они се свратили мени као на, шта ја знам, знали смо се ми од пре да ти кажем право, и сврати се мени донео неке љекове ајде добро и каже мени, каже [REDACTED] каже оћерали смо [REDACTED] доле у болницу каже сасеко себи вене е, и тудије у мене зет моје ћерке случајно ту, он не зна ништа ал` ето дошо мени ту, тако каже сасекли су вене и они су отишли отален онда у Паланку, шта је како је, е тад је [REDACTED] био са њим.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ко је још био не знам, а нас је 6-7 било.

Председник већа: А реците ми како познајете Јовановић Милорада, кад сте ви њега упознали први пут? Како га знате?

Сведок [REDACTED]: Па нисам га упозно никако, нисам никад, можда смо се ми виђавали некад ал` нисам, нисам никад ни разговаро са њим нити је он са мном кад знаш.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу вас препустити заменику тужиоца он ће вам поставити питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ево ја бих се сад само надовезао пошто вас је судија питала, па бих се надовезао на ово њено питање. Шта сте ви чули да се десило са [REDACTED], јесте чули да се нешто десило с њим?

Сведок [REDACTED]: Па чуј ја не могу казат да сам чуо кад нисам био, уопште ту кад је то било нити се у споразуму, нит` је он био, ја сам био прије њега једна тура, а они су после кажу дошли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а јесте чули шта је било с њим после?

Сведок [REDACTED]: Па нисам кад нисам ја са људима никад ни разговаро ни ове момке, ја њих знам а ко ће то не море знати, није распитиво, нит` се ми кад састанемо да разговарамо, не разговарамо. Први пут састали се ето данас овде, да сам са њим ето.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули нешто од логораша неке приче?

Председник већа: Па каже да није.

Сведок [REDACTED]: Ништа ја, кажем нисам и ја сам био исто ту горе у Паланци исто и нас је тројицу пустило као кући оћерало на вриви трги, и каже ајте сад кући пјешнице.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте чули да је преживео рат?

Сведок [REDACTED]: Па ето преживели смо рат ал`...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не Ви него да ли сте чули да је [REDACTED] преживео рат?

Сведок [REDACTED]: Ама како преживио па знало би се, ја баш пито за њега пошто га знам оца му, а њега нисам знао, оца знам зато што овде у Петровцу он је, ја радио први дан поче радити у „Грмечу“ чистили цесту и он је мени правио халву, није било крува, правио алву, ето и он радио тад једно два мјесеца смо туде радили, крамповима копали по шуми правили цесту, е толко [REDACTED] знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не него вас питам да је преживео рат?

Сведок [REDACTED]: А не знам, не вјерујем ја, он и ако је то је све справа било, највише справа, е онда сам ја '92. ја сам отишо пред Нову годину ја сам мислим отишо у [REDACTED], није у [REDACTED] отишо у [REDACTED] отишо тамо за дјецом некако сам са конвојом крено и са Сане и нас је било 30-40 аутобуса.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Још једно питање само молим вас, колико пута је како сте рекли Јовановић тукао [REDACTED] да сте ви то видели?

Сведок [REDACTED]: Док сам ја ту био то је било тад једанпут, да ли је куд је [REDACTED] отишо други пут док сам се ја вратио од командира ће су ме оћерали тамо код командира био, [REDACTED] није било више.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: Куд је отишо, шта је оћерат нисам знао за њега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде немам више питања. Хвала. Хвала вама.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Хвала. Бранилац да ли има питања? Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Добар дан адвокат Марко Миловић бранилац Јовановић Милорада. Рекли сте да ви нисте били наоружани у то време кад се ово све дешавало.

Сведок [REDACTED]: Па није, бог дао, па ја, ајој ја нисам ни знао шта је пиштољ, мого сам узети.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми да ли су остали из места Напреље били наоружани?

[REDACTED]: Па нисам није виђо, да сам виђо ил` да је пуцо ко нисам да ти кажем.

Адвокат Марко Миловић: А да ли сте знали да имају неки оружје из вашег места?

Сведок [REDACTED]: Па не знам кад не могу нисам ни ходо људима, никад неће нико ништа казати ако је имо. Би ја као да сам имо, ја сам томе командиру реко ја да сам имо, имо паре и онда да купим ал` нисам мислио да ћу пуцати један на другог.

Адвокат Марко Миловић: Кажете да сте могли купити оружје, обзиром да се оружје не купује..

Сведок [REDACTED]: Јесам имо.

Адвокат Марко Миловић: У самопослугама, реците ми од кога сте могли да купите то оружје?

Сведок [REDACTED]: Па неко би продаво, ваек је неко нешто ко је... интересује да тражи.

Адвокат Марко Миловић: Помињали сте напад на Сански Мост у вашем исказу од 2012. године.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Марко Миловић: О каквом се то нападу ради реците?

Сведок [REDACTED]: Па то је шта ја знам подељена милиција наша и српска, они су били у општини наши, а српска била у МУП-у ђе је и сада ето. Ја пошто ми је то, ја сишо доле кад је то било тулми, реко одо ја доле па шта ће бити да види, кад наишо на једног колегу био ми инспектор тај једно време и има гостиони и ту смо сједели, пили и тако каже Рамизе ето добро је прошло и оно предали се нама и тако, ја друго ништа не знам.

Адвокат Марко Миловић: Помињете да се ради о насилном преузимању власти од стране ВРС и СДС како овде пише, одакле вам сазнања да је насилно и да ли сте ви то нешто видели, чули, неко вам рекао?

Сведок [REDACTED]: Ја нисам, не знам ја, ја не могу казати кад су мени дошли по трактор не смем, ја кажем немерем ја дат` трактор даво другом, моро дат` њима под њилом и оћерали и не јавља никад.

Адвокат Марко Миловић: А јел` вам то неко рекао да је постојало насилно преузимање власти од стране ВРС?

Сведок [REDACTED]: Па није нико ми реко, виђам ја шта се ради, ја сам фино ономе командиру што је био кажем ово мора бити овако, ал` погледаће, доће некад правда права па ево дошла дочекали смо, хвала богу ко је осто жив, а ко није осто тешко се њему. Ја сам био два пута, три бијен од тројице њих, све ђе год су дрене те и туче, ал` ето волио би да није, ал` ето није ни убило ме срећа, фала богу.

Адвокат Марко Миловић: Помињете у тој изјави од 2012. године да је „српска војска долазила у наше село вршила претресе наших кућа том приликом су пљачкали нашу имовину, убијали људе, силовали и палили нашу имовину“, можете мало објаснити. Крупне су речи занима ме чиме то документујете?

Сведок [REDACTED]: Палили су џамију, онда су дошли мени исто претресали кућу сви, дошла та војска њихова, ја их знам свију из Паланке то су све били, знам их свију, они су ушли виче онај један мени „па јебем им бога каже, а не каже па шта раде достах“, а знаш што ја сам имо горе кафе и цигара свега, ја сам то све хај држо нек имам и тако и они су то трпали имали робе оне свакакве трпали, нормално било је и нове робе било све, трпали кад су ишали из куће њих двојица тројица изашли су изнјели оне ранце пуне равне, нека су...

Адвокат Марко Миловић: Добро то, да не улазимо сад...

Сведок [REDACTED]: Нек је жива глава.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми да ли је неко убијен из места Напреље?

Сведок [REDACTED]: Па чуј за колко сам ја био он није.

Адвокат Марко Миловић: А да ли је неко силован?

Сведок [REDACTED]: Е па чуј, ја имам једну родицу она ми је родица, баш не би ни ја знао него она мени долазила кући нешто мало онако посједила, једна кћи силована је, каже ја сам [REDACTED] била у кући кад су дошли њих двојица тројица колко је било ја не знам.

Адвокат Марко Миловић: Па јел` пријавила то силовање?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да јест, она је рекла ишла је и на суд.

Адвокат Марко Миловић: У вашем исказу од 2012. године кажете да је [REDACTED] након његовог довођења да је дошао један резервни полицајац који га је почео ударати.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Марко Миловић: А онда накнадно помињете да је у питању полицајац Јовановић Милорад. Можете ми објаснити ту малу разлику у исказима јел` овамо не помињете Јовановић Милорада него помињете један резервни полицајац?

Сведок [REDACTED]: Па знам да је , нисам сазнао одма то сам сазнао...

Председник већа: Не, рекао је да га је тукао Јовановић и официр.

Адвокат Марко Миловић: Да, да, али реченица иде пре тога значи не помиње, после ћу и рећи због чега сумњам између осталог у овај исказ.

Сведок [REDACTED]: Војно лице он је као војно лице, ја и не знам да нисам...

Председник већа: Нема ту разлике, говори исто.

Сведок [REDACTED]: И не знам, виђам да је војно, у војном лицу.

Адвокат Марко Миловић: Хоћу да кажем да му је неко помагао. „Убрзо након довођења дошао је један резервни полицајац који га је почео ударат“, при дну доле.

Председник већа: Добро.

Адвокат Марко Миловић: А онда накнадно се присећа да је под наводницима присећа да је у питању Јовановић Милорад. Објаснићу зашто сматрам да је није сам ово радио...

Председник већа: Добро, то евентуално као нека примедба али он је рекао један па онда каже ко је тај један и говори официр.

Адвокат Марко Миловић: Али је чудно да се није одмах сетио да је у питању Јовановић Милорад.

Председник већа: Добро, добро.

Адвокат Марко Миловић: Сад сте објаснили како ви кажете значи ограђујем се као и у ранијим исказима сведока по неким, како ви кажете да је почео Јовановић Милорад да удара [REDACTED] то ви кажете, а јесте сад мало детаљније објаснили...

Сведок [REDACTED]: Зна и он.

Адвокат Марко Миловић: Да је нешто помињао Јовановић Милорад наводно [REDACTED] да „де се брани“, сад сте били прецизнији у том неком навођењу и објашњавању како је он то радио него што сте били 2012. године. Како то да сад се боље сећате неких детаља него пре 7 година?

Сведок [REDACTED]: Чуј тешко ја све и сјећам се и добро али знам, па зна он боље нег` ја, ја ако мислим...

Адвокат Марко Миловић: Нисам вас пито шта он зна боље или не, можете ми само објаснити како се сад прецизније сећате тих неких детаља укључујући чак и изјаве шта је наводно Јовановић Милорад рекао сада него пре 7 година, а да не причам да је прошло од тада 27 година. Имате ли објашњење за то?

Сведок [REDACTED]: Ништа ти ја друго објашњење не знам, што сам реко то је. Он зна како је било исто. Мени није реко ништа, треба рећи оно што јест јест, ја сам соба до собе био, није било врата није ништа ето, могло си, ал` не смеш гледати јеби га бојиш се и онако...

Адвокат Марко Миловић: Можете ми рећи, ви нисте, рекли сте да нисте знали Јовановић Милорада или сте знали?

Сведок [REDACTED]: Тек сам касније сазнао, питао баш ко је војно лице, тамо вамо, и она, па ја да ти кажем право кад не ходаш по тима селима.

Адвокат Марко Миловић: Јесте сигурни да је Јовановић Милорад војно лице?

Сведок [REDACTED]: Па донио на себе одијело, донио, одијело имао на себе.

Адвокат Марко Миловић: Какво, можете ли ми описати то одело?

Сведок [REDACTED]: Па војно одело, какво у војсци има одијело оно што је некада, оно зимско као, није ни зимско, војно одијело. Ја нисам армију ни служио, али знам шта је војно.

Адвокат Марко Миловић: Па опишите колико се сећате тог војног одела? Јел можете колико се сећате описати то војно одело?

Сведок [REDACTED]: Па виђао сам да има неке чинове, нешто на рамену, шта има, зашто има, само виђам да је у војном одијелу.

Адвокат Марко Миловић: Шта је још имао сем чинова?

Сведок [REDACTED]: Па не знам ти ја касти. И јес виђао сам га више пута гађао је црвену „катрицу“, мени се чини да је „катрица“ оно четвртица она.....

Адвокат Марко Миловић: Шта вам је то опростите?

Сведок [REDACTED]: Њега сам видео више пута прође цестом и виђао.

Председник већа: А кога ви описујете сада?

Сведок [REDACTED]: Па тога Јовановића.

Председник већа: Добро.

Адвокат Марко Миловић: А шта вам је катрица, нисам вас разумео шта вам то значи?

Сведок [REDACTED]: Па ауто, ауто, зна он, то његов ауто, он је то возо сигурно.

Адвокат Марко Миловић: Црвена катрица?

Сведок [REDACTED]: Мени се чини да је црвена, али не могу ти казат.

Адвокат Марко Миловић: А шта је катрица?

Председник већа: Па каже ауто, неки ауто.

Сведок [REDACTED]: Па то је ауто да.

Адвокат Марко Миловић: Никад нисам чуо за израз катрица, али.

Председник већа: Па добро.

Адвокат Марко Миловић: Јел још неки детаљ се сећате што се тиче његовог изгледа?

Сведок [REDACTED]: Ништа, ништа више.

Адвокат Марко Миловић: Да ли је био висок, низак, плав, црн?

Сведок [REDACTED]: Па не знам, чуј не могу ти ја, имао је висине, тањи је био од мене, ја сам мало дебљи сада, од прије нисам био.

Адвокат Марко Миловић: А како сте, пошто га нисте знали тад, како сте знали кад се то наводно дешавало што ви сте описивали за [REDACTED], како сте знали да је баш у питању Јовановић Милорад?

Сведок [REDACTED]: Па питао сам ја, кад сам ја изашо нама, нисам ја био у затвору, три дана само био, и мене су пустили, нас тројицу.

Адвокат Марко Миловић: Кога?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: А кога сте питали како се зове?

Сведок [REDACTED]: Па питао овако народ, ови други ко је год, знате ли ко је то, који је то.

Председник већа: Јесте ли разговарали са [REDACTED] везано за тај догађај?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок [REDACTED]: Он како је отишо ја нисам [REDACTED] виђао до назад, сад можда има како сам ово добио позив.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Он је отишо у пензију, кажу тако, ја нисам ја баш ишо кући га тражит, знам да сам добио.

Председник већа: Добро, јел има још питања?

Адвокат Марко Миловић: Има.

Председник већа: Изволте.

Адвокат Марко Миловић: Шта вам је [REDACTED] рекао сад кад сте се видели?

Сведок [REDACTED]: Па ништа није ми реко, ништа није.

Адвокат Марко Миловић: Јел вас шта саветовао?

Сведок [REDACTED]: Није, што ће ме савјетовати, не треба ту савјет, виђао, па знају они све то боље нег ја, ја слабо знам, али само знам ја сам командиру исто тада рекао мора, ја би волио да је жив, ал да се погледамо у лице.

Адвокат Марко Миловић: Имам утисак кад не желите да одговорите ви кажете зна та и та особа.

Председник већа: Али рекао је, он је причао о томе.

Адвокат Марко Миловић: Добро, добро. Објаснили сте да нисте били у истој просторији где се то наводно дешавало?

Сведок [REDACTED]: Соба до собе, соба до собе, а на тој соби нема врата, нема зида пола.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми ко је то још чуо или видео сем вас?

Сведок [REDACTED]: Па чуј, ми смо нас били свако у својој соби, ја сам био нама соба до његове собе.

Адвокат Марко Миловић: Ви сте били сами у соби, јел, тамо?

Сведок [REDACTED]: Свак је посебан, нас је пет, шест било, свак је имао посебно собу.

Адвокат Марко Миловић: Јесу ли то собе биле затворене, отворене?

Сведок [REDACTED]: Нису, ове вамо су биле имале врата, једна је имала једне нису.

Адвокат Марко Миловић: И да ли је то још неко видео, да ли је ту још био неко од полицајаца, евентуално неко од притвореника који је то чуо, гледао то што ви тврдите?

Сведок [REDACTED]: Па чуј, не могу ја, полицајци су били вани, они нису, ја ништа не знам о њима дал они знају или не знају. Они су били вани, они нису улазили никако ту. Једино кад донесу, кад нам јести донесе једна женска и не знам.

Адвокат Марко Миловић: Да ли знате, ако знате наравно, или можете ли нам објаснити ако имате неко објашњење, како то да је тукао баш Садмира а није вас или неке тамо?

Сведок [REDACTED]: Па не могу рећи кад није ме брате, ни реко ни ријеч ништа, ето.

Адвокат Марко Миловић: Јел имао неки разлог можда или нешто тако?

Сведок [REDACTED]: Не знам ја, не могу ти касти кад не знам ништа, није ми реко, треба рећи, [REDACTED] јесте реко, каже што се ниси пријавио нама, војсци, тамо вамо, он био код своје фамилије, гдје је био, у Чапљи, не знам ни ја.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми с ким сте се консултовали када сте давали први пут исказ, и други пут?

Председник већа: Да ли се консултовао са неким?

Адвокат Марко Миловић: Да ли се консултовао.

Сведок [REDACTED]: Ништа.

Адвокат Марко Миловић: Шта, нисам чуо?

Председник већа: А шта дал се консултује, не разумем, прецизније.

Адвокат Марко Миловић: У вези давања изјаве.

Председник већа: Значи да ли се консултовао са неким у вези давања своје изјаве?

Адвокат Марко Миловић: Давања изјаве, наравно.

Председник већа: Ево да ли сте се консултовали са неким?

Сведок [REDACTED]: Па нисам, дошли они неки мене писали, ја ништа од тога не знам, ја сам им казивао све што сам знао.

Председник већа: Добро. Следеће питање.

Адвокат Марко Миловић: Немам више питања, наравно примедбе постоје као што су и за раније сведоке, индикативно је оно на шта сам вам ја хтео да евентуално укажем, детаљ који може да каже да нешто, да укаже овде испитивање је започело у 08.50 а завршено у 11.15, од прилике то је трајало по овоме записнику о саслушању сведока нека два и по сата, а изјава је на непуних страницу и по. Што наравно указује на неке нелогичности које су евидентне, па чак и ево што смо имали прилике данас да чујемо. Захваљујем, немам више питања.

Председник већа: Ја могу само да вам предочим одбрану Јовановићеву, да он није ударао [REDACTED], он каже да није?

Сведок [REDACTED]: Не мере рећи кад ја знам, ја сам био туде, и чуо сам и виђао, само нисам онама очи, не смјем тамо гледат.

Председник већа: Добро. Овде је био испитан [REDACTED] и он је рекао да га је тукао Јовановић, али ево ја вам предочавам и одбрану. Добро.

Сведок [REDACTED]: Зна он да је имао војно лице, оно одијело.

Председник већа: Добро. Реците ми, изволте, јел имате питања?

Сведок [REDACTED]: Ја нисам служио војску.

Председник већа: Поставите питање. Ево оптужени Јовановић ће вам поставити питање.

Оптужени Милорад Јовановић: Добар дан господине [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Оптужени Милорад Јовановић: Ајде молим те само се присети какве је боје униформа била?

Сведок [REDACTED]: Па војна боја, што војска носила, старинска она војна, боја војна.

Председник већа: Ајде камера нека покаже оптуженог Јовановић Милорада, молим режију. Станите овде. Станите ту за овај пулт укључите ту микрофон. Добро, укључите микрофон. Погледајте горе, горе погледајте, подигните главу. Јел познајете овог човека?

Сведок [REDACTED]: Чуј не могу ја толко година, јашта је него он, али не могу ја то мјења се, и он је удебљао мало, није он био тако мршав, дебео.

Председник већа: Добро, јел имате још неко питање?

Сведок [REDACTED]: Немам ништа.

Оптужени Милорад Јовановић: Значи у униформи тај Јовановић је био војној?

Сведок [REDACTED]: Војна униформа, да.

Оптужени Милорад Јовановић: Добро, добро, ништа.

Председник већа: Нема више питања? Добро. Да ли ви имате још нешто да нам кажете господине [REDACTED]? Нешто што вас нисмо питали?

Сведок [REDACTED]: Немам ја шта, ја сам хвала богу кад сам остао жив, како ме је тукло, свако по мало долазио.

Председник већа: Добро, хвала вам лепо.

Сведок [REDACTED]: Ће год одведе ме, у школу туци, одведе у Паланку туци.

Председник већа: Добро, господине [REDACTED] завршили смо са вашим испитивањем, можете ићи.

Сведок [REDACTED]: Добро, хвала вам.

Председник већа: Хвала и вама. Хвала. Ја бих молила колегу само да позову [REDACTED], сведока.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу Фикрет Хоџић: [REDACTED] је приступио.

Председник већа: Е хвала, хоћте молим вас да нам кажете идентитет јесте утврдили из личне карте?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу Фикрет Хоџић: На основу личне карте број [REDACTED] издата од стране МУП-а, Унско санског кантона, Опћина Сански Мост.

Председник већа: Добро, хвала.

Дакле, пред судом је сведок [REDACTED].

Добар дан господине [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Чујемо се добро, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Чујемо.

Председник већа: Ја ћу најпре узети ваше личне податке. Реците ми годину вашег рођења?

[REDACTED].

Председник већа: Где сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Од оца?

[REDACTED]

Председник већа: Реците ми где је ваше пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То вам је јасно, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Молим вас прочитајте текст заклетве који се налази ту пред вама, на глас.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се и изјављујем да ћу све што пред судом будем питан одговорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прешутјети.

Председник већа:

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

Дакле, ви сте били испитани 25.08.2015.године, од стране Треће полицијске управе у просторијама Полицијске станице Сански мост, да ли се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли остајете код тог вашег исказа?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро. Нас интересује период јун, јул 1992.године, где сте се ви налазили, ко је том приликом страдао од ваших, па нам испричајте шта се десило везано конкретно за случај, наравно ви знате зашто сте и позвани, везано за случај вашег оца [REDACTED]. Шта се десило у том периоду са њим? Све што вам је познато испричајте нам.

Сведок [REDACTED]: Па ја мислим да је то било око 15.јуна, навече смо спавали у кући, значи ја и мајка и браћа и сестре. Око три, четири сата ујутру полиција Републике Српске, српске војске провалила је у кућу тражећи мог оца [REDACTED]. Тад сам препознао међу њима [REDACTED], [REDACTED] и препознао сам [REDACTED], који је исто носио униформу полиције српске, на којем је писало ћирилицом „милиција“. Тражећи мог оца. Међутим ми нисмо знали гдје је мој отац, легао је са нама и спавати нормално ко и сваке вечери, тад је [REDACTED] наредио да сви изађемо из куће. Кад смо изашли из куће то јутро, већ значи пред јутро, није било ни свануло добро, још сам видио од четири до пет српских полицајаца око куће, који су били опколили кућу, са дугим цијевима. Међутим зачуо се, значи откривање куће, већ су тражили мог оца, увијек су говорили причајте ће је [REDACTED]. Имали смо граха посијаног у долини, ми вичемо тркљаж, који је већ био сав погажен, да се он тражи. Тад је [REDACTED] мојој мајки реко ми смо сијели у један хамбар, испред куће у дворишту на чем сједишту, каже имам нешто брашна, каже мислиш појести, и тад јој је опсовао матер и ударио је отвореном руком, отвореном значи шаком је ударио по лијевој страни главе, тражећи оца. У мене је отац из непосредне близине све посматрао то, видио шта се дешава. Кад су они отишли, они су значи претресли су кућу, направили русвај, све врата поцијепали, они кад су отишли мој је отац дошо кући јер је то посматрао. Јесте тад [REDACTED] реко до 12 сати да се јави на пункт на [REDACTED], у мене отац нормално није сматрао се кривим ништа, није имао оружје, није

био неки терориста, није био злочинац, јес био муслиман, једино то. Отац се пресвуко, пошто је био мокар, ишо обилазити кромпир, пошто су дивље свиње нападале, и кренуо је наишо је на [REDACTED], којег Јовановић познаје, и питао га је [REDACTED] ће ћеш, каже тражи ме полиција српска каже, морам се јавит у Паланку у станицу. Тад му је [REDACTED] одговорио, нит могу рећи остани, нит могу рећи иди шта год да ти кажем не знам шта да ти рекнем. У том је наишо [REDACTED]. [REDACTED] ће ћеш, каже морам у Паланку јавит се у станицу полиције. Он га је стрпао у свој трактор, значи није насилан, мој отац је сјео са њим да га овај повезе до станице полиције, гдје је горе одведен, и од тада више ништа не знам о њему. Чули смо после од сведока [REDACTED] значи и [REDACTED], да је убијен у Лушци Паланци, у кући „Симе Миљуша“ где је био музеј, чули смо, значи чуо сам од сведока [REDACTED] и [REDACTED], значи завршни ударац да га је туко Јовановић Милорад, и на задње да му је стао петом на кичму, и окренуо му се на кичму и умро је на [REDACTED] рукама. То ми је [REDACTED] лично потврдио и [REDACTED] који су га својим очима.

Председник већа: Колико сте ви година имали тада?

Сведок [REDACTED]: Па имао сам 13 година.

Председник већа: 13 година. Реците ми јесте ви једино дете били тада? Јесте ли имали браћу, сестре?

Сведок [REDACTED]: Имам и браћу и сестре.

Председник већа: Колико сте имали још браће и сестара?

Сведок [REDACTED]: Па ту тренутно сам имао још три брата и малу сестру, а иначе укупно имам три сестре и шест браће. То је из очева два брака.

Председник већа: А реците ми јесте ли ви скупа живели са оцем и мајком тада кад су њега покупили и одвели, односно кад је отишао?

Сведок [REDACTED]: Да, да, свакако.

Председник већа: Сви сте били заједно? '93., '94. године, јесте ли сви били заједно?

Сведок [REDACTED]: Били смо сви заједно.

Председник већа: Реците ми када ви први пут чујете за Јовановић Милорада, ви сте тад били дете, 13 година, кад сте ви први пут чули за Јовановић Милорада?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам после тога за Јовановић Милорада чуо можда кроз пар месеци, пошто је ходао у плавом комбију, купилици, који је купио људе по селима Санског моста.

Председник већа: После пар месеци?

Сведок [REDACTED]: Па Јовановић је Милорад ожењен из Скуцаног Вакуфа, морам га познавати лично значи.

Председник већа: Да ли сте ви нешто разговарали са вашом мајком везано о том догађају, да ли сте спомињали у вашој кући Јовановић Милорада после пар месеци, како кажете да сте чули о њему?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Никада нисте спомињали?

Сведок [REDACTED]: Никада. Ми смо '94., тек сазнали да је Јовановић Милорад извршио убиство значи мога оца.

Председник већа: '94?

Сведок [REDACTED]: А он је цело време чувао нас, обезбеђивао наше куће, то он врло добро познаје, јер ми, нас, јер ми смо имали полицијску заштиту, јер пошто је остао мали дио муслимана у Скуцаном Вакуфу, на десној обали, лијева је била иселјена. Јовановић Милорад никад није хтео у нашу кућу унић на ручак, пошто смо ми организовали се значи један дан једна фамилија храни полицију, друга други, Јовановић никад у нашу кућу није хтео унићи, а дружио се са нама.

Председник већа: Е овако, Јовановић каже када је био саслушан овде, он каже ја сам код те породице што ме терете за убиство [REDACTED], најмање десет пута ручао.

Сведок [REDACTED]: Није тачо.

Председник већа: Чувао их, и остали су не сећам се, можда је.

Сведок [REDACTED]: Чувао тобоже јесте, али да је улазио у кућу, ушао није.

Председник већа: Никада ме нико није споменуо. Није? Онда има овако још је рекао, дакле, деца су била. Код његове супруге сам најмање 10 пута ручао, поновио је даље у том исказу, деца су била неких 10 до 15 година, пецали су рибу у ријечи, она мени пржила.

Сведок [REDACTED]: Јес и он ишо са нама. Јесте ишо са нама у рибе, и није хтео залит у чизме, па је бацао бомбе у врело Блихе. Тога се он сјећа.

Председник већа: Дакле у вашој кући није био и није ручао?

Сведок [REDACTED]: Никада.

Председник већа: То није тачно што је он рекао значи? Добро. Ево ја ћу вас препустити заменику тужиоца. Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја бих вас само замолио да ако можете да ми опишете шта знате да се после догодило са телом вашег оца? Када је преминуо, рекли сте преминуо је коленима, на.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED], шта се после тога десило?

Сведок [REDACTED]: Па по причама значи сведока истог тог [REDACTED] га је стрпао у врећу и отјерао у непознатом правцу, затим је, значи ти су људи рекли да је то [REDACTED] пред њима говорио. Да је дошо [REDACTED] име се не могу сјетити, фин момак био, да је наишо крај сметлишта и угледао црну врећу, кад је отворио препознао је мог оца, пошто се мој отац дружио с његовим оцем, и дошао у станицу полиције и реко срам вас било што оно не закопате. Тад је [REDACTED] наредио [REDACTED], он је био месар, значи од његовог брата је син у полицији у Санском мосту био, тачније у Лушци Паланци, који је отишао сад за [REDACTED], [REDACTED], и тај је човјек стрпао на коњска кола мога оца и наводно да га је закопао у [REDACTED] увале. То припада, значи то је Грмеч. Ми смо претраживали, на жалост ништа нисмо пронашли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте чули, да ли сте чули нешто, јел вам познато име [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јел вам познато то име?

Сведок [REDACTED]: Ма како не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок [REDACTED]: Виђао сам га свакодневно, пошто радим у Лушци Паланци.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел вам он нешто рекао у вези убиства вашег оца, односно тога шта је било с телом?

Сведок [REDACTED]: Пази, [REDACTED] је био већи политичар нег Милорад Додик, он је значи брани себе благи другога, увијек, он је знао ја ти гарантујем гдје је мој отац закопан, никад није хтео рећи. И он је ишо чак са нама да копа, да тражи, са нама тражи а овамо се иза леђа смије.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хвала вам најлепше, немам више питања.

Председник већа: Добро хвала. Да ли бранилац има питања.

Адвокат Марко Миловић: Имам кратко пошто сведок нема непосредних и директних сазнања. Добар дан, адвокат Марко Миловић бранилац Јовановић Милорада.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Марко Миловић: Можете ли нам рећи чиме се ваш отац бавио пре рата?

Сведок [REDACTED]: Па бавио се пољопривредом и био трговац са стоком.

Адвокат Марко Миловић: Да ли је био наоружан, реците ми?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Адвокат Марко Миловић: Да ли је имао оружје код себе у време?

Сведок [REDACTED]: Јес имао тупу секиру пошто није било ковача приће [REDACTED].

Адвокат Марко Миловић: А од ватреног оружја јел нешто имао, пиштољ, пушку или нешто тако?

Сведок [REDACTED]: Ништа сигурно, бар за моје знање.

Адвокат Марко Миловић: Да ли вам је познато с обзиром да сте имали тад само 13 година, али да ли знате зашто су баш њега тражили?

Сведок [REDACTED]: Па због пиштоља којег није имао сигурно, јер њему је била преча врећа брашна да узме, он је имао десеторо дјете, нег да узима пиштољ, што ће му.

Адвокат Марко Миловић: Због тога мислите да су [REDACTED] долазили са још неколико милиционера и тражили вашег оца?

Сведок [REDACTED]: Мислим.

Адвокат Марко Миловић: Да ли су тада тражили и неког од ваших комшија у то време?

Сведок [REDACTED]: Јесу, ту је јутро ухваћен у Велићима [REDACTED], и стали код баба Мике, Јовановић зна ће је [REDACTED] и [REDACTED], ту су стали и вратили се по мог оца.

Адвокат Марко Миловић: Тад није било Јовановић Милорада?

Сведок [REDACTED]: Није било међу њима.

Адвокат Марко Миловић: Хвала, нема сазнања, хвала.

Председник већа: Добро, хвала. Јовановићу оптужени да ли ви имате неко питање?

Оптужени Милорад Јовановић: Добар дан господине [REDACTED].

Сведок Мирвад Дервишевић: Добар дан.

Оптужени Милорад Јовановић: Ја вашег оца никад у животу нисам видио, само да ти нешто кажем, отиди код [REDACTED], [REDACTED] познаш, '98.године, када је дошао у Оштру Луку ја сам радио у саобраћају, прво што ми је реко шта онај Јовановић уради од мене у Паланци. [REDACTED], па каже полицајац, ја сам једини Јовановић био полицајац горе. Па каже ниси то ти. Па како онда, није ни један полицајац био Јовановић, него ти. Каже онај други, па [REDACTED], каже да [REDACTED]. Ја сам до неких сазнања дошо да је [REDACTED] а не [REDACTED] одвезо вашег оца покојнога, ја га никад у животу сигурно, на све могу ићи провере, у животу га ја нисам видио.

Сведок [REDACTED]: Мог оца?

Оптужени Милорад Јовановић: Твог оца. Никад у свом животу.

Сведок [REDACTED]: А како га ниси видио кад сте пекли ракију код [REDACTED] од којег си ожењен, кад је мој отац био са вама.

Оптужени Милорад Јовановић: Ама тад нисам знао ни [REDACTED]. Ја у вашим крајевима никад нисам био.

Сведок [REDACTED]: Ти си с неба кано као кап кише, знаш.

Оптужени Милорад Јовановић: Ја вам кажем како како.

Сведок [REDACTED]: Ти си створио се као мелем...

Оптужени Милорад Јовановић: Ја ти кажем да никад вашег оца, никад у животу нисам видио.

Сведок [REDACTED]: Липник и Вакуф су били једно.

Оптужени Милорад Јовановић: Ама који Вакуф.

Сведок [REDACTED]: Прије рата.

Оптужени Милорад Јовановић: Па колки је Вакуф?

Сведок [REDACTED]: 650 кућа, 9 километара и 200 метара пречник, највећа месна заједница у Санском мосту.

Оптужени Милорад Јовановић: Ја знам Чехиће, Рамиће и онај тамо дио, а на вашој страни преко Блихе, никад у животу нисам нисам био до '92.године.

Председник већа: Добро, јел чујете, ја сам вас пустила да овако разговарате.

Сведок [REDACTED]: Па да, ти не знаш, ти не знаш гдје је Скуцани Вакуф.

Оптужени Милорад Јовановић: Кажем.

Председник већа: Јел ви чујете шта каже, да сте ви са његовим оцем и ракију пекли.

Оптужени Милорад Јовановић: Никад, ја вам кажем никад у животу, каква ракија.

Председник већа: Односно не ви, него сте били код?

Оптужени Милорад Јовановић:Код [REDACTED] нисам никад био до '92.године.

Сведок [REDACTED]: Па ти и [REDACTED] сте са ПМ-ом сте пуцали, са зида гађали камен, испод наше срушене цамије, школе у Барама, имам 50 сведока и сад за то. Шта се ту правдаш.

Оптужени Милорад Јовановић: У кога сам пуцао?

Сведок [REDACTED]: Ти ниси био у Вакуф.

Председник већа: Станите мало молим вас. А реците ми нисте се осврнули на ово, јел чујете шта, ви сте овде говорили да сте најмање десет пута ручали?

Оптужени Милорад Јовановић: Па јесам, јер до.

Председник већа: Да сте ручали у његовој кући?

Оптужени Милорад Јовановић: Па јесам, рибу сам ручао.

Председник већа: А он каже да никада нисте били.

Сведок [REDACTED]: Па како можеш причат кад никада ниси био у Вакуфу болан, а причаш да си ручао у мојој кући, ти никад у мојој кући.

Оптужени Милорад Јовановић: Рибу нисте ти брат ватали, [REDACTED] нам пекла рибу, пржила. Кад си ти ухватио рибу, ти и брат.

Сведок [REDACTED]: Теби не, зато што ниси хтео ући у кућу.

Оптужени Милорад Јовановић: Молим. Ма пред кућом јели, [REDACTED].

[REDACTED]: Зато што ниси хтео ући и у кућу.

Председник већа: Добро. Завршили смо на ту тему. Јел имате још неко питање? Немате питања више.

Оптужени Милорад Јовановић: Кад га чуваш пет година и.

Сведок [REDACTED]: Ти не познајеш мога оца и не познајеш Вакуф.

Председник већа: Господине [REDACTED]. Да ли има још питања за сведока? Нема. Да ли ви можда желите још нешто да нам кажете, нешто што мислите да јебитно а да вас нисмо питали?

Сведок [REDACTED]: Па немам шта причат.

Председник већа: Да ли се ви придружујете кривичном гоњењу?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. То можете и касније да определите евентуално у парничном поступку. Добро, то би било све, ми смо завршили са вашим испитивањем, хвала вам што сте дошли да сведочите. Колега поздрављамо вас из Београда, хвала вам.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу Фикрет Хоџић: Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Констатује се да је одјављена видео конференцијска веза у 10.30.

Добро, да ли има неко нешто да примети, да каже, евентуално неких примедби? Тужилац нема. Одбрана?

Адвокат Марко Миловић: Примедбу сам већ изнео за претходног сведока, генерално изјаве ових свих малтене до сад сведока су нелогичне, контрадикторне, нарочито једне међу другима, као да се не ради о истим догађајима, истим лицима, истим оштећенима, али то ће бити свакако предмет анализе у наредном периоду.

Председник већа: Добро. Са овим смо онда завршили за данас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи се заказује за:

28. јун 2019. године у 12,00 часова, судница број 2.

На главни претрес позвати сведоке [REDACTED]

Дакле 28.06.2019., у 12,00 часова, судница број 2.

Довршено у 10,34.

Записничар

Председник већа-судија